

פסיכ-לק

"הרב! סליחה על החוצפה! האם אני יכול להזמין לרב פיצה מוקרמת עם ים של גבינה צהובה?"

יש לי סיפור מרגש עד דמעות! תכינו את הטישו! וואוו... איזה סיפור עוצמתי! שלום ברזילאי ישב לו על הברזלים בעיר בני ברק. כבד עליו לשבת וללמוד, מתיקות התורה שהייתה לו בעבר, כבר מתה! הוא לא מצא את עצמו בבית המדרש. "הרחוב הנוצץ" קרץ לו, הסמארטפון החדש פיתה אותו כמו שהוא מפתה כל אחד שמחזיק אותו, וכך רוב שעות היום הוא בזבז את זמנו עם חברים על שטויות והבלים. הוריו של שלום ראו את הבן המתוק שלהם, ומאוד כאב להם עליו, הם לא הפסיקו לבכות, ולהתחנן לה' שיאיר את עיניו של בנם. הם קיבלו אותו בחום ובאהבה, ולא נתנו לו להרגיש ח"ו סוג ב', הם חיבקו ונישקו אותו בלי הגבלה, בן זה בן בכל מצב! גם אם אתה לא אוהב את הדרך החדשה שהוא בחר בה! הקב"ה אוהב אותנו גם אם אנחנו עושים קצת זגזגים בדרך! פתאום הופיע עוזרו האישי של רבי אהרון לייב שטיינמן זצוק"ל, שלום קפץ מהברזלים ישירות לרבי יצחק ואמר לו: "מתחנן אליך! תסדר לי פגישה דחופה עם הרב!" "אין בעיה! רק תהיה זמין בפלאפון, אמצא זמן ואכניס אותך" אמר העוזר. הפלאפון צלצל במכנסי הג'ינס של שלום, והבחורצ'יק טס לביתו של הרב. רק בקשה אחת ביקש מהעוזר הנאמן "תעשה לי טובה! אל תתערב בכלל בדברים שאני אומר לרב!" "מה? פעם התערבתי למישהו? מה זה ענייני?" העוזר לא הבין. והבחור נכנס לרב שטיינמן. לאחר נשיקת ידי הרב, פנה שלום ושאל: "סליחה הרב על החוצפה! האם אני יכול להזמין לרב פיצה עסיסית מוקרמת עם ים של גבינה צהובה?" הרב היה המום "סליחה! מה זה פיצה?" שלום המשיך: "טוב! אז אזמין לרב פיתה פלאפל עם סחוג וקצת עמבה, והמון טחינה בצד! זה טעים ברמות לא נורמליות!" "סליחה! מה זה פלאפל?" הרב היה מופתע, ופניו של רבי יצחק היו סגולות מרוב בושה, אבל הוא הבטיח שהוא לא מתערב. "נו טוב... אז אזמין לרב באגט עם ערמות של שווארמה, הרב! בחיים לא אכלת כזו שווארמה!" בעיניו של הרב בצבצו להן דמעות, הוא הבין שיש משהו שמציק וכואב לבחור שנמצא מולו. הרב קם מכסאו, הסתכל בתוך האישונים של שלום ואמר לו "בני המתוק! משהו כואב לך! בבקשה! תשתף אותי! מה מציק לך?" שלום פרץ בבכי מרטיט לב, הוא סיפר לרב שלימוד התורה וקיום המצוות, כבר לא מעניינים אותו, כמו שלרב אין טעם בפיצה, פלאפל ושווארמה, גם לי אין טעם בלימוד! אבא שלי מלא בצער עליו, ואמא שלי כל היום קוראת תהילים בדמעות, קשה לי

לראות כך את ההורים שלי! אבל אני לא מתחבר! מה לעשות?" הרב חיבק את שלום וסיפר לו:
 "לאחר החתונה שלי, גרתי בכפר סבא, היינו ממש עניים, לא היה בכלל מה לאכול, הלכתי לשדה
 הפקר כדי לקטוף גויאבות וחרובים כדי שיהיה מה לאכול ביום חול ובשבת. יום אחד הגיע אליי חבר
 מהישיבה, ולא היה לי מה להציע לו לאכול, ממש התביישתי! עד שראיתי מעל הארון, צנצנת קטנה
 של דבש, הגשתי לו כפית דבש, וראיתי את הפנים שלו מתעוותות, עוד שניה הקיא מרוב גועל
 "איכס! מגעיל! מר מאוד" אמר האורח. טעמתי והיה ממש מתוק. שאלתי אותו "אולי יש לך פצעים
 בפה?" "כן! יש לי פצעים בלשון". אמר לו הרב: "הדבש מתוק! הפה שלך מר!" הרב פנה בחיוך
 לשלום: "צדיק שלי! התורה מתוקה יותר מדבש! תגיד לי! אולי אתה מדבר מילים לא יפות, צוחק
 על אחרים, מדבר לשון הרע?" "כן הרב! יש לי תחביב להסתלבט ולצחוק על אחרים, וכיף לי לדבר
 לשון הרע!" אמר לו הרב "תתחיל מעכשיו לשמור על הפה לגמרי, לדבר בצורה נקיה, ואבקש ממך
 לבוא אליי עוד שלושה ימים, לא אשאל אותך אם הנחת תפילין ושמרת שבת, אלא רק אם שמרת על
 הפה" שלום חזר לרב ובישר לרב שהפה נקי! לאט לאט הרב התחיל ללמוד אתו חברותא, וליבו
 נפתח ללימוד התורה המתוקה, וזכה לבנות בית טהור על אדני התורה והמצוות.
 זוג יקר! תארו לכם שהייתם במקומו של הרב שטיינמן, והיה מגיע אליכם שלום, ומתחיל לבלבל את
 המוח עם עמבה ושווארמה, בינינו! האם הייתם מקבלים אותו באהבה או זורקים אותו מכל
 המדרגות ואומרים לו "אדוני! שחרר את המקום! אני לא הכתובת לאנשים קשי יום! תחזור לברזלים
 ולחברים שלך!" יתכן ואתם צודקים, אבל פספסתם את שלום! לפעמים צריך לשמוע מאחורי
 הקלעים מה עובר על הבן אדם! אם בן הזוג בא בטענה קשה, ננסה להבין מה כואב לו? למה צריך
 לקבל מנה לפנים, אחרי כל הטובות שעשיתי עם בן הזוג? נזכור היטב! אין לו למי לפרוק את הלב!
 רק למי שהכי קרוב אליו! אסור להתעלם! רק לך יש את הכח והעוצמה לשמוע את הכאב ולבוא
 לעזור! פתאום תגלו איזה דברים כבדים יושבים על הלב, ואת/ה השליח היחיד להוציא מהבוץ
 העמוק! יש לך את הזכות להיות שליח נאמן לעזור למי שזקוק רק לך!!

שבת שלום!

יגאל נוי

מייל לתגובות שלכם (אל תתביישו!): w7137807w@gmail.co